

høver. At vi herved skulde skabe en Funktionær, der skulde blive farlig for os i Fremtiden, tror jeg ikke, at vi behøve at frygte. Det maa være en yngre Viden- skabsmand, som i en kortere Narrætte bliver knyttet til Stationen, men som ikke kan føle sig tilfreds ved til Stadighed at blive der, i alt Fald ikke medmindre han samtidig finder et Hovederhverv og en Hovedindtægt andetsteds; det er ikke saaledes at forstaa, at det er en Mand, der skal leve af Stationen, det kan ikke ske. Derfor skal jeg meget anbefale det Forslag, som foreligger fra Ministeriet, om en yderligere Bevilling af 1,200 Kr. til Lønning af en Assistent. Det vil være en meget gavnlig Foranstaltning for den biologiske Station.

Paa § 27 har jeg tilladt mig at foreslaa, at der bevilges et Tilskud til Ringkøbing Byraad, for gennem Forundersøgelser og Projekteringsarbejder at tilvejebringe et Grundlag for en Afgørelse med Hensyn til et Havneanlæg ved "Hvide Sande", og dette Forslag er tiltraadt af Udvalget. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Saabel den ærede Ordfører som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) fremhævede jo, at hermed var intet afgjort med Hensyn til Sagens videre Gang, og hertil kan jeg fuldstændig slutte mig. Jeg vil kun tilføje, at jeg tror ikke paa, at man herved vil komme til et Foretagende, der kan gennemføres af Ringkøbing Byraad og gennemføres, saaledes som Tanken har været, ved at rejse fremmede Penge dertil. Jeg tror ikke, at det vil være en heldig Løsning af Spørgsmaalet, hvis det overhovedet skal løses. Snarere kunde der saa blive Tale om, at Staten tog det i sin Haand, saa meget mere, som jeg er temmelig sikker paa, at hvis det skulde blive et privat Foretagende, vilde der kræves saa megen Afstaaelse af inddæmmede Arealer fra Statens Side, at der vilde gaa en ikke ringe Fordel bort fra Staten i saa Henseende. Men det ere vi altsaa enige om, at for saa vidt denne Bevilling vedtages, er dermed aldeles intet afgjort med Hensyn til den fremtidige Stilling til Sagen, og derom har jeg ogsaa sat Byraadet i Kundskab, da jeg underrettede det om, at jeg vilde stille dette Forslag, saaledes at det nu vides fra alle Sider, hvorledes Sagen forholder sig. — Udvalget har foreslaaet, at den lille Konto, der er til Uddannelse af Lærere ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, og som hidtil har udgjort 4,000 Kr., skal ned sættes til 2,000 Kr. Denne Nedsættelse kan jeg godt acceptere, men det blev udtaalt af den ærede Ordfører, at denne Nedsættelse skulde

danne Obergangen til at blive Kontoen kvit, til at man kunde komme helt bort fra den og da navnlig saaledes, at naar der behøvedes en Bevilling til Uddannelse af en Lærer ved Landbohøjskolen, skulde man søge den ved særskilt Bevilling. Det tror jeg, ingenlunde vil være en heldig Ordning, navnlig det, at man skal være henvist til, for at faa uddannet en Lærer, først sat enhver særskilt Bevilling dertil, vilde være meget uhenigtsmæssigt. Det er jo klart, at naar en Lærersplads bliver ledig, gælder det om at faa den besat hurtigst mulig, og kan man ikke træffe sit Valg straks og søge at faa vedkommende, som man mener er kvalificeret dertil, uddannet til Pladsen, er det meget uheldigt. Skulde man først søge særskilt Bevilling, vilde der muligvis kunne hengaa lang Tid, inden Uddannelsen kunde opnaas; det vil jeg meget fraraade. Dette Spørgsmaal foreligger jo imidlertid ikke nu, men jeg vilde dog blot gerne tage et Forbehold over for den ærede Ordførers Udtalelser i saa Henseende. Jeg tror altid, at det vil være meget ønskeligt for Højskolen at have en staaende Bevilling paa et Par Tusind Kroner til det her angivne Øjemed.

Endnu skal jeg blot tilføje med Hensyn til Betænkningens Nr. 262, nemlig Bevil- lingen til Proprietær Krarup til en Bestri- velse af Landbruget i de forskellige Lands- dele, at den første Del af Beretningen har, enten i forrige Aar eller forforrige Aar, igen foreligget for det ærede Finansudvalg, men jeg skal villig erkende, at den kun forelaa i Manuskript, et tykt Manuskript, og dette var ikke syndeligt opfordrende for nogen til at inlade sig paa at sætte sig grundig ind i Værket. Skulle vi bedømme det præsterede Arbejdes Værdi, bliver det nødvendigt, at man lader første Del deraf trykke, saa først vil man kunne danne sig en Forestilling om, hvilken Værdi Værket har, og jeg skal se, om det er muligt, navnlig ogsaa ved Assi- stence af det kongelige Landhusholdnings- selskab, i den nærmeste Tid at faa trykt saa meget af Værket, som det er nødvendigt for at dømme om dets Indhold. Jeg har ikke villet søge særskilt Bevilling dertil, fordi jeg havde en Følelse af, at man maaske nødig vilde gaa til en Forøgelse af denne Bevil- ling, her er Tale om. Jeg haaber, jeg kan komme igennem med de Midler, der allerede staa til min Raadighed i saa Henseende. — For Resten skal jeg saa slutte med en Aner- kendelse af den Behandling, som mit Budget har faaet af Udvalget. Jeg skal takke der- for; jeg haaber, at den Velvilje, der har vist sig i saa Henseende, ogsaa maa vise sig med